

met olli et mul iggapääw kirjade ja pabberitega olli teggemist.) Se olli mul jubba wiiks, et kui keif enne lõunat kibbedaste olin tööd teinud, siis peäle lõune söma pole tundi muido aknast wälja watasin ja nenda omma meelt jahhutasin. Ra seski korteris kuhhu hiljoti olin läinud, teggin nenda. Kui seält wälja watasin, olli nago olleks kegi mulle ütelnud, et ülespidi piddin watama. Mis seäl siis olli? Ülle ulitsa ühhes majas kolmanda korra peäl olli akken lahti ja seält paistis ühhe meesterahwa pea. Wataja näggo olli kahwatand, silmad aukus, et kül alles norepärraline arwata. Ja sedda olli iggapääw selsammal ajal nähha. Mis se innimenne wahtis? Se panni mind iggakord mõtlema. Ei ma moista räkida, kuidas selle innimesse kahwatand näggo mind waewas.

Et mo korter mitte mo tahtmise järrele ei olnud, otsisin uut kortert; siis näggin ses maias, kus se kahwatand näoga mees olli, akna peäl kirja, et seäl üks korter üri peäle pakkutakse. Lâksin sisse, agga se korter olli

jubba ärra üritud, kirri olli weel unnustusse pähhä akna peäle jänud. Seält lâksin teise korra peäle kulama, agga seäl olli sesamma luggu. Innimesed ollid seäl lahked ja ütlesid, et kolmandama korra peäl üks kammer tühhi. Mul polnud kül mitte himmo ni kõrges ellada, agga need head innimesed andsid wägga nõu ja ütlesid, et seäl üks floweri teggia ellab, mollemad wägga head innimesed — need tahtsid omma üri kergitusseks teise kambri üri peäle anda.

„Kas se ehk sesamma peaks ollema, — kes igga lõuna aknast wälja watab?“ küsisin minna. „Jah wist sesamma“, ütlesid head innimesed. Se ta ainus lahhutamine: ta teeb ööd ja päwad tööd, siiski saab waewalt omma pissufesse perrele iggapäwast pallofest.

Ma lâksin ülesse; jubba ukse peäl tulli üks noor naesterahwas, pissufe laps kae peäl, mo wasto, wiis mind teisest uksest ühte pissufesse kambri ja pallus kõhhe, et kui ma